

να νέο έγκλημα, φονιάς άπονος θά μπής στο μοναστήρι. Έλα, Θεοδώρα μου, έλα' εκεί στα ίερέια σε περιμένει χρυσό παλατάκι, να ζήσης βασίλισσα, και μιά καρδιά που χτυπά για σένα μόνο.

Η Θεοδώρα άρπαξε το εικόνισμα, το φίλησε σαν τρελή και είπε με φωνή άγρια:

— Χριστέ μου και Κύριέ μου, σώσε την δούλη σου. Πάλε θέλουν στην άτιμία να με σύρουν. Έμένα που γύρεψα τη συχώρεσί σου και σε ύποσχέθηκα μετάνοια. Πάλε το κορμί σ'υτό, το θέλουν για μιά στιγμή οι δυνατοί της γής, για να το πετάξουν κατόπι στους δρόμους και στους ίπποδρόμους. Σώσε με, Κύριέ μου.

Έρρίχθηκε κατά γής ή Θεοδώρα κι' έκλαιγε κι' έσφιγ- στα στήθη της το εικόνισμα του Χριστού.

Ο Ίουστινιανός την πλησίασε' χάιδεψε τα καστανά με- τάξινά μαλλιά της, που την περεχούσαν σαν κύματα, και είπε:

— Θεοδώρα, μ' άκούς; Τί φοβάσαι;

— Την άμαρτία.

— Θεοδώρα, σήκωσε το κεφάλι σου. Θαρρείς πώς μόνον στο μοναστήρι ζή κανείς ζωή άναμάρτητη;

— Μιά κόρη σαν έμένα μόνον εκεί.

— Όχι παντού. Και αν έγώ σε δώσω το όνομά μου;

— Αυτό δέν πρέπει να γίνη. Δέν θα μπορέσης να ξεχά- σης.

— Γιατί τάχα, άφου έγώ σ' άγαπώ; Και αυτή ή φρίκη που νοιώθεις για το κακό, δέν είναι ή ασφάλεια δια το μέ- λον μας; Δός μου το Χριστό σου να τον φιλήσω κι' έγώ.

Η Θεοδώρα του έδωκε το εικόνισμα σεμνή και ντροπα- λή και εκείνος το φίλησε και ώρκίσθηκε. Το έδωκε το εί- κόνισμα και εις την Άντωνίνα' κι' εκείνη, ένψ το φιλούσε, είπε σιγά:

— Μιά μέρα να μη ξεχάσης πώς έγώ σου τον έφερα.

— Δέν θα το ξεχάσω.

— Και τώρα, τα άστρα βασιλεύουν, άς χωρισθούμε.

— Άς χωρισθούμε τώρα, για να μη χωρισθούμε από αύ- ριον ποτέ. Καλή νύκτα.

Η Άντωνίνα τράθηξε με κόπο τον Ίουστινιανό και έ- φυγεν, ένψ ή Θεοδώρα πλησίασε στον καθρέπτη και είπε:

— Τί εύμορφα θα μου πρέπη το στέμμα! Είναι ή πρώτη φορά, που έπαιξα τόσο καλά το μέρος μου, και κανένας δέν μ' έχειροκρότησε' άς χειροκροτηθώ.

Και ή Θεοδώρα έχειροκρότησε τόσο δυνατά, ώστε έτρε- ξαν τρομαγμένες ή Άναστασία και ή Κομιτά. Η γρηά έ- κούφιζε και δέν άκουσε.

— Τί έπαθες; είπαν τρομαγμένες.

Έκείνη πήρε ύφος βασιλικό:

— Χαιρετήστε την μέλλουσαν Αυγούστταν.

— Ο Ίουστινιανός;

— Με νυμφεύεται αύριον.

Αί δύο άδελφαί την έχαιρέτησαν με σεβασμόν.

— Σας χειροτονώ σε λίγο ζωστές.

— Ο Θεός σώζοι την βασίλισσαν!

Ο κλώστης άκουμπισμένος επάνω στο εικόνισμα έβλε- πε με άπορία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η ΙΜΑΤΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ

Η ιματιοθήκη του Φρειδερίκου του Μεγάλου ήταν πενι- χροτάτη: Μετά τον θάνατό του δέν βρήκαν σ' αυτή παρά τρεις μόνον όμοιόμορφες στολές, μιά από τις όποιες ήταν ή στολή των έορτών, την όποια δέν είχε φορέσει παρά δυό ή τρεις φορές μόνον. Όσο για τις δυό άλλες, ήσαν τόσο τριμμένες και σε τέτοια έλεεινή κατάσταση ώστε δύσκολα θα μπορούσε να πιστέψη κανείς ότι τις φόρεσε ποτέ σε τέ- τοιο χάλι ένας τόσο μέγας μονάρχης. Τα καπέλλα, τα παντελόνια, τα ύποδήματα ήσαν σε άκόμη χειρότερη κα- τάσταση. Όλα αυτά δικαιολογούν έναν άνακτορικό ύπη- ρήτη, ό όποιος είπε τα έξης σ' έναν ξένο που λίγα χρόνια πρωτίτερα έπισκεπτόμενος τα δωμάτια των άνακτόρων του Βερολίνου θέλησε να ιδή και την ιματιοθήκη του Φρειδε- ρίκου:

— Την ιματιοθήκη του, την φέρει ό βασιλεύς επί των ώ- μων του.

Η ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Το «Μπουκέτο» εξέδωκε μέχρι σήμερα χάριν των ανα- γνωστών του μίαν σειράν άριστουργηματικών μυθιστορη- μάτων.

Τα μυθιστορήματα αυτά δύνανται να τα προμηθευθούν οι άναγνώσται μας άπευθυνόμενοι εις τα γραφεία μας, ό- δός Γερμανού Παλαιών Πατρών 5β' (έναντι πλατείας Κλαυθμώνος), πρós 8 δραχ. έκαστον.

1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» του Άλφόνσου Κάρο.

2) «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» του Άλεξάν- δρου Δουμά (υιού)

3 «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» του Άββά Πρεβό.

4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» του Λαμαρτίνου.

5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» του Μυσσέ.

6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» της Ντελλύ.

7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» του Ά. Δουμά (πατρός).

8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» της Ντελλύ.

9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» του Δουμά (πατρός).

10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» του Έτεν σέλ.

11) «Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» του κόμητος 12) ντε Σεμουά.

«Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» του Όκτ. Φεγιέ.

13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» του Πώλ Φεβάλ.

14 «ΑΥΓΗ ΝΤΕ ΝΕΒΕΡ» του Πώλ Φεβάλ — Β' μέρος του «ΩΡΑΙΟΥ ΙΠΠΟΤΟΥ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» (μόλις έξεδόθη.) (Σελίδες 400. Δραχμαί 10).

Άπό τας παλαιότερας έκδόσεις του «Μπουκέτου» δίδον- ται εις τους άναγνώσται μας με δραχμάς 5 δια τας Άθήνας και 6 δραχμάς δια τας έπαρχίας, τα έξης, βιβλία:

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» του Ρ. Στήβενσον.

«Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» της Σελ- μας Λάγκερλεφ.

«Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» του Ερ. Μυρζέ.

«Η ΣΟΝΙΑ» της Γκρεβίλ

Και «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΥ ΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» του Έντγαρ Πόε.

(Δύο τόμοι, έκαστος δραχ. 5 δια τας Άθήνας και 6 δια τας Έπαρχίας)

Και τα όκτώ περίφημα:

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

που τιμώνται δραχ. 25, πρós 5 δραχ. έκαστον δια τας Ά- θήνας και 6 δια τας Έπαρχίας, έλεύθερα ταχυδρομικών τελών.

Δια το Έξωτερικόν επί πλέον τα ταχυδρομικά έξοδα. Είδοποιούνται όμως οι άναγνώσται μας, ότι τα βιβλία αυτά πρέπει να τα ζητήσουν άπ' εύθείας άπό τα γραφεία μας, καθ' όσον δέν θα σταλώσιν εις τα κατά τόπους Πρα- κτορεία των έφημερίδων.